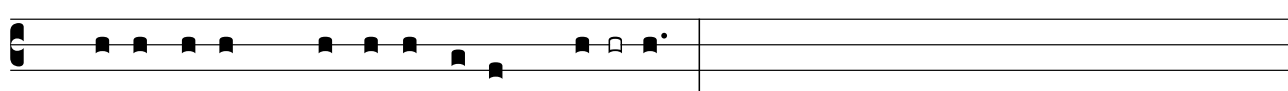

IN ULTIMO TRIDUO AD TERTIAM

Psalmus 118 - I

1. Be-á-ti immaculá-ti in vi- a: *

qui ámbulant in lege Dómini.

2. Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: *
in toto corde exquírunt eum.

3. Non enim qui operántur *iniquitátem*, *
in viis ejus ambulavérunt.

4. *Tu mandásti* * mandáta tua custodíri nimis.

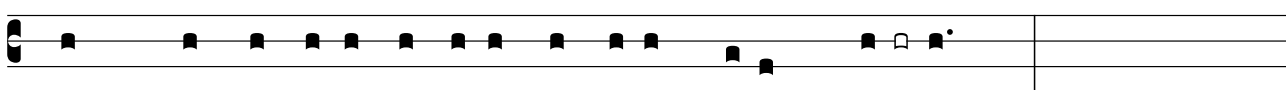
5. Utinam dirigántur *viæ meæ*, *
ad custodiéndas justificatiónes tuas!

6. Tunc *non confúndar*,*
cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

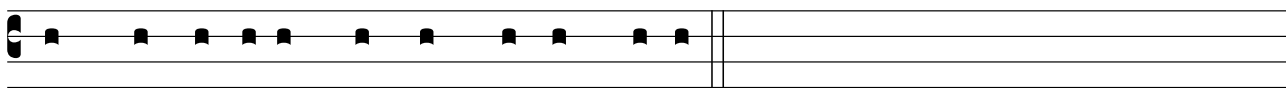
7. Confitébor tibi in directiōne cordis: *
in eo quod dídici iudícia justítiae tuæ.

8. Justificatiões tuas *custódiam*: *
non me derelínquas usquequáque.

Psalmus 118 - II

1. In quo cōrrigit adolescēti-or *vi-am* **su-** am? *

in custodi-ēdo sermōnes tu-os.

2. In toto corde meo *exquisívi* te: *
ne repéllas me a mandátis tuis.

3. In corde meo abscondi elóquia **tua**: * ut non peccem tibi.

4. Benedíctus es, **Dómine**: * doce me justificatiónes tuas.

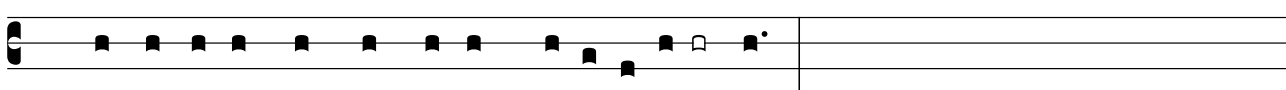
5. In lábiis **meis**, * pronuntiávi ómnia iudícia oris tui.

6. In via testimoniórum tuórum *delectátus* sum, *
sicut in ómnibus divítiis.

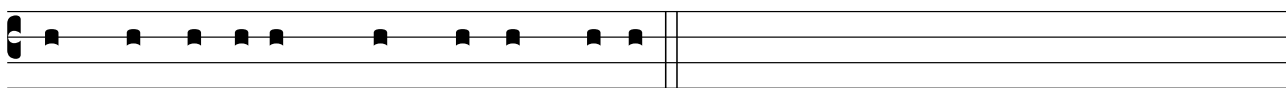
7. In mandátis tuis *exercébor*: * et considerábo vias tuas.

8. In justificatió nibus tuis *meditábor*: *
non oblivíscar sermōnes tuos.

Psalmus 118 - III

1. Retríbu-e servo tu-o, *viví-fica* me: *

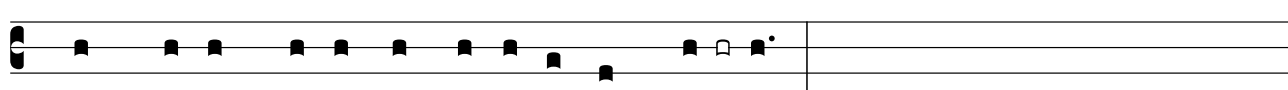
et custódi-am sermōnes tu-os.

2. Revéla óculos **meos**: * et considerábo mirabília de lege tua.

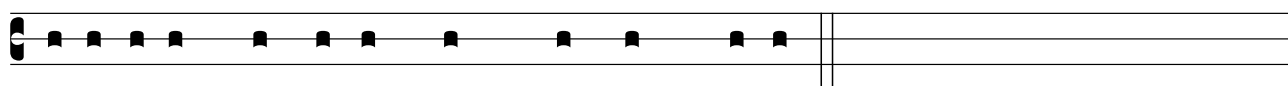
3. Incola ego sum in **terra**: * non abscondas a me mandáta tua.

4. Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes **tuas**, *
in omni témpore.
5. Increpásti *supér*bos: *
maledícti qui declínant a mandátis tuis.
6. Aufer a me oppróbrium, *et conté*ptum: *
quia testimónia tua exquisívi.
7. Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me *loque***bántur**: *
servus autem tuus exercebátur in justificatió nibus tuis.
8. Nam et testimónia tua meditátio **mea** est: *
et consílium meum justificatiónes tuæ.

Psalmus 118 - IV

1. Adhæsit paviménto *ánima me-* a: *

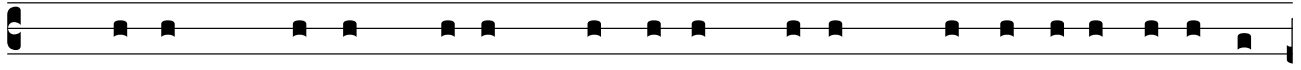

viví-fica me secúndum verbum tu-um.

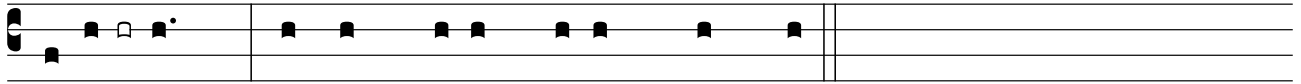
2. Vias meas enuntiávi et *exaud*ísti me: *
doce me justificatiónes tuas.
3. Viam justificatiónum tuárum *ínstrue* me: *
et exercébor in mirabílibus tuis.
4. Dormitávit ánima mea *præ tæ*edio: *
confírma me in verbis tuis.
5. Viam iniquitátis *ámove a* me: * et de lege tua miserére mei.
6. Viam veritátis *elégi*: * judícia tua non sum oblítus.
7. Adhæsi testimoniis tuis **Dó**mine: * noli me confúndere.

8. Viam mandatorum tuorum *cucúrri*: *
cum dilatasti cor meum.

Psalmus 118 - V

1. Legem pone mihi, Dómine, vi-am justi-fica-ti-ónum

tu-á-rum: * et exquíram e-am semper.

2. Da mihi intelléctum, et scrutábor *legem tuam*: *
et custódiam illam in toto corde meo.

3. Deduc me in sémitam mandatorum *tuorum*: *
quia ipsam vólui.

4. Inclína cor meum in testimónia *tua*: * et non in avarítiam.

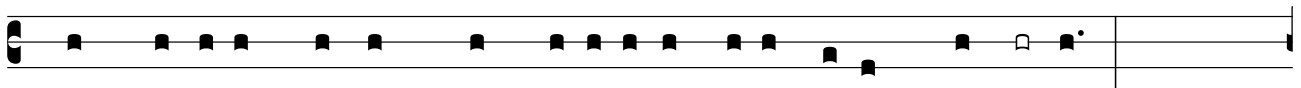
5. Avérte óculos meos ne vídeant *vanitátem*: *
in via tua vivífica me.

6. Státue servo tuo *elóquium tuum*, * in timóre tuo.

7. Amputa oppróbrium meum quod *suspícátus* sum: *
quia judícia tua jucúnda.

8. Ecce concupívi *mandáta tua*: * in æquitáte tua vivífica me.

Psalmus 118 - VI

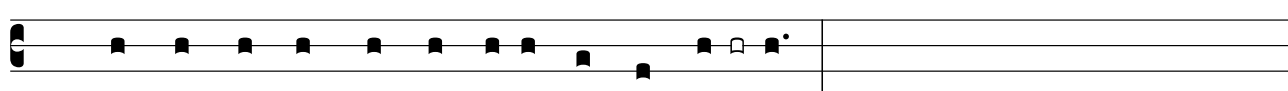
1. Et véni-at super me misericórdi-a *tu-a*, Dómine: *

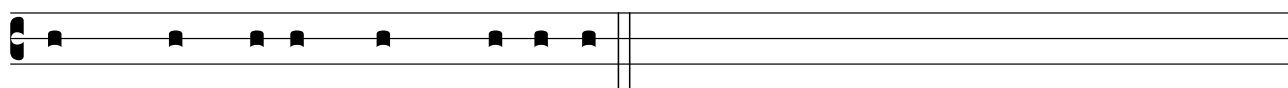
salutáre tu-um secúndum elóqui-um tu-um.

2. Et respondébo exprobrántibus *mihi* **verbum**: *
quia sperávi in sermónibus tuis.
3. Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis *usquequáque*: *
quia in iudíciis tuis supersperávi.
4. Et custódiam legem *tuam* **semper**: *
in sáeculum et in sáeculum sáeculi.
5. Et ambulábam in *latitú***dine**: * quia mandáta tua exquisívi.
6. Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu **regum**: *
et non confundébar.
7. Et meditábar in mandátis **tuis**, * quæ diléxi.
8. Et levávi manus meas ad mandáta tua, *quæ* **diléxi**: *
et exercébar in justificatió nibus tuis.

Psalmus 118 - VII

1. Memor esto verbi tu-i *servo* **tu-** o, *

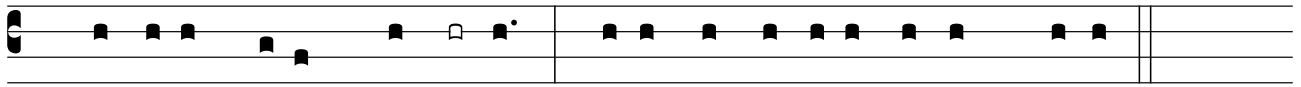

in quo mihi spem dedísti.

2. Hæc me consoláta est in humilitáte **mea**: *
quia elóquium tuum vivificávit me.
3. Supérbi iníque agébant *usquequáque*: *
a lege autem tua non declinávi.
4. Memor fui judiciórum tuórum a sáeculo, **Dómine**: *
et consolátus sum.

-
5. Deféctio *ténuit* me, *
pro peccatōribus derelinquéntibus legem tuam.
 6. Cantábiles mihi erant justificatiónes **tuæ**, *
in loco peregrinatiónis meæ.
 7. Memor fui nocte nóminis *tui*, **Dómine**: *
et custodívi legem tuam.
 8. Hæc *facta est* **mihi**: * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Psalmus 118 - VIII

1. Pórti-o *me-a*, **Dómine**, * dixi custodíre legem tu-am.
2. Deprecátus sum fáciem tuam in toto *corde* **meo**: *
miserére mei secúndum elóquium tuum.
3. Cogitávi *vias* **meas**: *
et convérte pedes meos in testimónia tua.
4. Parátus sum, et non *sum turbátus*: *
ut custódiam mandáta tua.
5. Funes peccatōrum circumpléxi **sunt** me: *
et legem tuam non sum oblítus.
6. Média nocte surgébam ad confiténdum **tibi**: *
super judícia justificatiónis tuæ.
7. Párticeps ego sum ómnium timéntium **te**: *
et custodiéntium mandáta tua.
8. Misericórdia tua, **Dómine**, plena est **terra**: *
justificatiónes tuas doce me.

Antiphona (sine cantu - omnes genuflectunt)

Christus * factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

feria VI additur:

Mortem autem crucis.

sabbato additur:

Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

secreto:

Pater noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum: advénia regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris: et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo. Amen.

aliquantulum altius (sine Oremus)

℣. Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum:

Et sub silentio concluditur

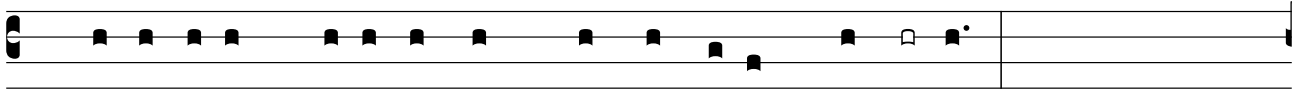
Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

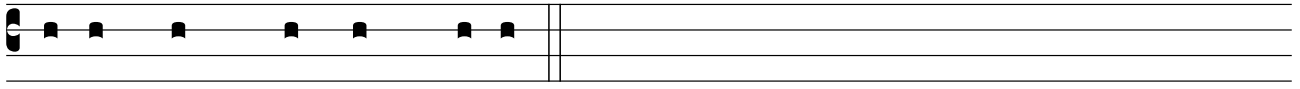

IN ULTIMO TRIDUO AD SEXTAM

Psalmus 118 - IX

1. Boni-tátem fecísti cum servo *tu-o*, **Dómine**: *

secúndum verbum tu-um.

2. Bonitátem et disciplínam et sciéntiam **doce** me: *
quia mandátis tuis crédidi.

3. Priúsqvam humiliárer ego *delíqui*: *
proptérea elóquium tuum custodívi.

4. *Bonus* **es** tu: * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

5. Multiplicáta est super me iníquitas *superbórum*: *
ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

6. Coagulátum est sicut lac *cor eórum*: *
ego vero legem tuam meditátus sum.

7. Bonum mihi quia humiliásti me: *
ut discam justificatiónes tuas.

8. Bonum mihi lex *oris tui*: * super míllia auri et argénti.

Psalmus 118 - X

1. Manus tu-æ fecérunt me, et *plasmavérunt* me: *

da mihi intelléctum, et discam mandáta tu-a.

2. Qui timent te vidébunt me et *lætabúntur*: *
quia in verba tua supersperávi.

3. Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia **tua**: *
et in veritáte tua humiliásti me.

4. Fiat misericórdia tua ut *consolétur* me: *
secúndum elóquium tuum servo tuo.

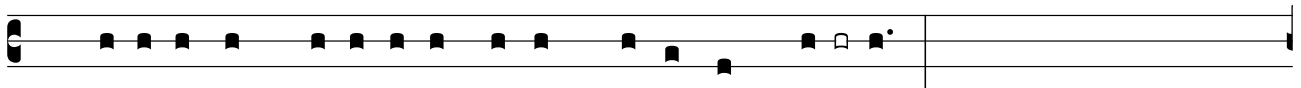
5. Véniant mihi miseratiónes tuæ, et **vivam**: *
quia lex tua meditatio mea est.

6. Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt **in**
me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

7. Convertántur *mihi timéntes* te: *
et qui novérunt testimónia tua.

8. Fiat cor meum immaculátum in justificatió**nibus tuis**, *
ut non confúndar.

Psalmus 118 - XI

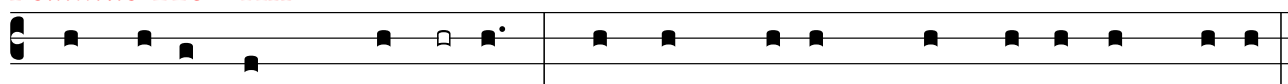
1. Defécit in salutáre tu-um *ánima me-* a: *

et in verbum tu-um supersperávi.

-
2. Defecérunt óculi mei in *elóquium tuum*: *
dicéntes: Quando consoláberis me?
 3. Quia factus sum sicut uter *in pruína*: *
justificatiónes tuas non sum oblítus.
 4. Quot sunt dies *servi tui*? *
quando fácies de persecuéntibus me iudícium?
 5. Narravérunt mihi iníqui *fabulatiónes*: * sed non ut lex tua.
 6. Omnia mandáta *tua véritas*: *
iníque persecúti sunt me, ádjuva me.
 7. Paulo minus consummavérunt *me in terra*: *
ego autem non derelíqui mandáta tua.
 8. Secúndum misericórdiam tuam *vivífica* me: *
et custódiam testimónia oris tui.

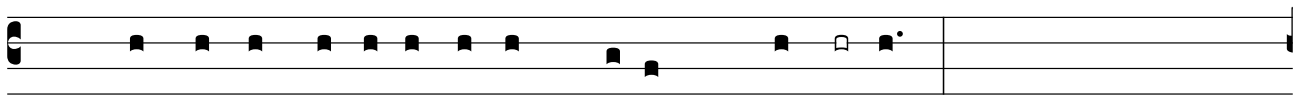
Psalmus 118 - XII

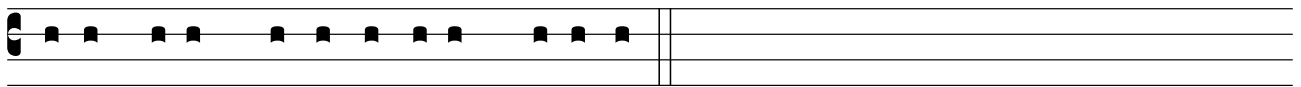
1. In *ætérrnum*, **Dómine**, * verbum tu-um pérmanet in cælo.
2. In generatiónem et generatiónem *véritas tua*: *
fundásti terram, et pérmanet.
3. Ordinatióne tua *persevérat dies*: *
quóniam ómnia sérvunt tibi.
4. Nisi quod lex tua *meditatio mea* est: *
tunc forte periíssem in humilitáte mea.
5. In *ætérrnum* non oblivíscar justificatiónes **tuas**: *
quia in ipsis vivificásti me.

-
6. Tuus sum ego, *salvum* **me** fac: *
quóniam justificatiónes tuas exquisívi.
7. Me exspectavérunt peccatóres ut *pérderent* me: *
testimónia tua intelléxi.
8. Omnis consummationis *vidi* **finem**: *
latum mandátum tuum nimis.

Psalmus 118 - XIII

1. Quómodo di-léxi legem *tu-am*, **Dómine**? *

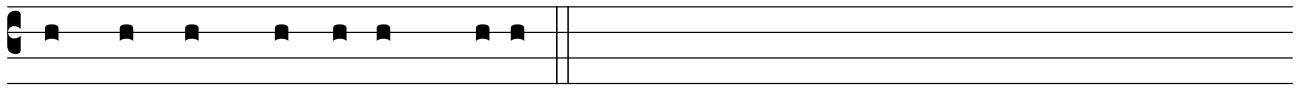
tota di-e medi-tá-ti-o me-a est.

2. Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto **tuo**: *
quia in ætérnum mihi est.
3. Super omnes docéntes me *intelléxi*: *
quia testimónia tua meditátio mea est.
4. Super senes *intelléxi*: * quia mandáta tua quæsívi.
5. Ab omni via mala prohibúi *pedes* **meos**: *
ut custódiam verba tua.
6. A judíciis tuis non *declinávi*: * quia tu legem posuísti mihi.
7. Quam dúlcia fáucibus meis elóquia **tua**, * super mel ori meo!
8. A mandátis tuis *intelléxi*: *
proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Psalmus 118 - XIV

1. Lucérna pédibus me-is *verbum* **tu-** um, *

et lumen sémi-tis me-is.

2. Jurávi, *et stá*tui * custodíre judícia justítiae tuæ.

3. Humiliátus sum usquequáque, **Dó**mine: *
vivífica me secúndum verbum tuum.

4. Voluntária oris mei beneplácita *fac*, **Dó**mine: *
et judícia tua doce me.

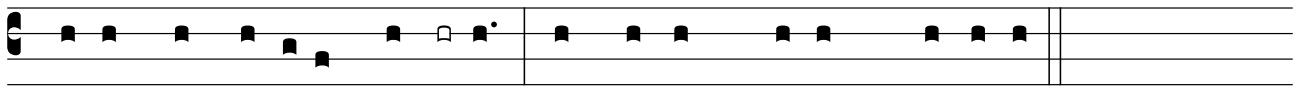
5. Anima mea in mánibus *meis* **semper**: *
et legem tuam non sum oblítus.

6. Posuérunt peccatóres láqueum **mihi**: *
et de mandátis tuis non errávi.

7. Hereditáte acquisívi testimónia tua *in ætérnum*: *
quia exsultátio cordis mei sunt.

8. Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas *in ætérnum*, * propter retributiónem.

Psalmus 118 - XV

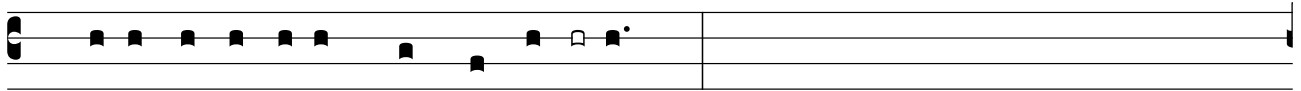

1. Iníquos ódi-o hábu-i: * et legem tu-am di-léxi.

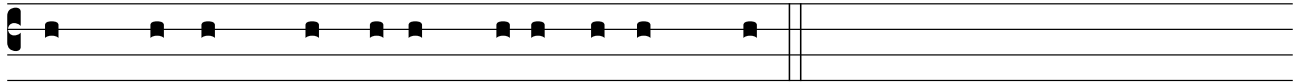
2. Adjútor et suscéptor *meus* **es** tu: *
et in verbum tuum supersperávi.

3. Declináte a *me*, *malí*gni: * et scrutábor mandáta Dei mei.
4. Súscipe me secúndum elóquium tuum, et *vivam*: *
et non confúndas me ab expectatióne mea.
5. Adjuva me, et *salvus* ero: *
et meditábor in justificatió nibus tuis semper.
6. Sprevísti omnes discedéntes a judíciis *tuis*: *
quia injústa cogitátio eórum.
7. Prævaricántes reputávi omnes peccatóres *terræ*: *
ídeo diléxi testimónia tua.
8. Confíge timóre tuo *carnes meas*: * a judíciis enim tuis tímui.

Psalmus 118 - XVI

1. Feci judí-ci-um et *justí*-ti-am: *

non tradas me calumni-ántibus me.

2. Súscipe servum tuum in *bonum*: *
non calumniéntur me supérbi.
3. Oculi mei defecérunt in salutáre *tuum*: *
et in elóquium justítiae tuæ.
4. Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam *tuam*: *
et justificatiónes tuas doce me.
5. Servus tuus *sum* ego: *
da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.
6. Tempus faciéndi, *Dómine*: * díssipavérunt legem tuam.

7. Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

8. Proptérea ad ómnia mandáta tua *dirigébar*: *
omnem viam iníquam ódio hábui.

Antiphona (sine cantu - omnes genuflectunt)

Christus * factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

feria VI additur:

Mortem autem crucis.

sabbato additur:

Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

secreto:

Pater noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris: et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo. Amen.

aliquantulum altius (sine Oremus)

℣. Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum:

Et sub silentio concluditur

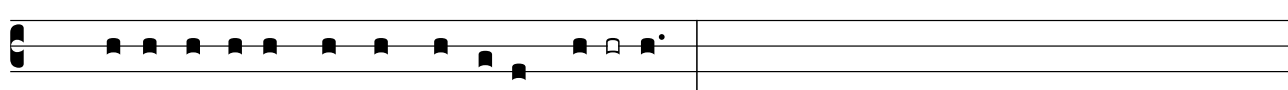
Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

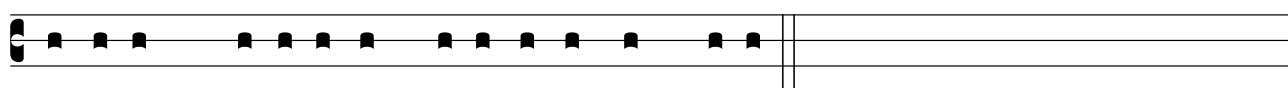

IN ULTIMO TRIDUO AD NONAM

Psalmus 118 - XVII

1. Mirabí-li-a testimóni-a tu- a: *

íde-o scrutáta est e-a ánima me-a.

2. Hæc me consoláta est in humilitáte mea: *
quia elóquium tuum vivificávit me.

3. Supérbi iníque agébant usquequáque: *
a lege autem tua non declinávi.

4. Memor fui judiciórum tuórum a sæculo, Dómine: *
et consolátus sum.

5. Deféctio ténuít me, *
pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

6. Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, *
in loco peregrinatiónis meæ.

7. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine: *
et custodívi legem tuam.

8. Hæc facta est mihi: * quia justificatiónes tuas exquisívi.

The first system of musical notation for 'The Rose Tree' is written on a three-line staff. It begins with a treble clef. The melody consists of the following notes: a half note C4, a quarter note D4, a quarter note E4, a quarter note F4, a quarter note G4, a quarter note A4, a quarter note B4, a quarter note C5, a quarter note B4, a quarter note A4, a quarter note G4, a quarter note F4, a quarter note E4, a quarter note D4, and a half note C4. The notes are grouped into measures by vertical bar lines.

- [illegible]

-

18/22 - *Officium Hebdomadæ sanctæ - In Triduo - Ad Nonam*

-
4. Prævenérunt óculi mei ad *te dilúculo*: *
ut meditárer elóquia tua.
 5. Vocem meam audi secúndum misericórdiam *tuam*,
Dómine: * et secúndum judícium tuum vivífica me.
 6. Appropinquavérunt persecuéntes me *iniquitáti*: *
a lege autem tua longe facti sunt.
 7. Prope *es tu*, **Dómine**: * et omnes viæ tuæ véritas.
 8. Inítio cognóvi de testimóniis **tuis**: *
quia in ætérnum fundásti ea.

Psalmus 118 - XX

1. Vide humi-li-tátem me-am, et *é-ripe* me: *

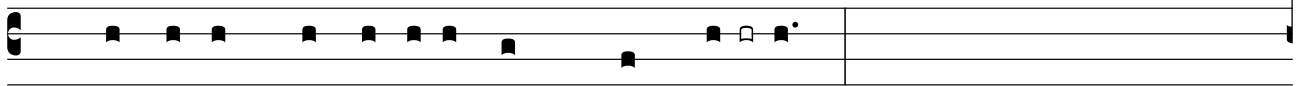
qui-a legem tu-am non sum oblítus.

2. Júdica judícium meum, et *rédime* me: *
propter elóquium tuum vivífica me.
3. Longe a peccatóribus **salus**: *
quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.
4. Misericórdiæ tuæ *multæ*, **Dómine**: *
secúndum judícium tuum vivífica me.
5. Multi qui persecuúntur me, et *tríbulant* me: *
a testimóniis tuis non declinávi.
6. Vidi prævaricántes, et *tabescébam*: *
quia elóquia tua non custodiérunt.

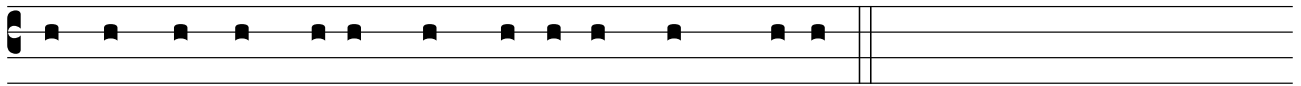
7. Vide quóniam mandáta tua diléxi, **Dómine**: *
in misericórdia tua vivífica me.

8. Princípium verbórum tuórum, **véritas**: *
in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

Psalmus 118 - XXI

1. Príncipes persecúti *sunt me* **gra-** tis: *

et a verbis tu-is formidávit cor me-um.

2. Lætábor ego super elóquia **tua**: *
sicut qui invénit spólia multa.

3. Iniquitátem ódio hábui, et **abominátus** sum: *
legem autem tuam diléxi.

4. Sépties in die laudem *dixi tibi*, * super judícia justítiæ tuæ.

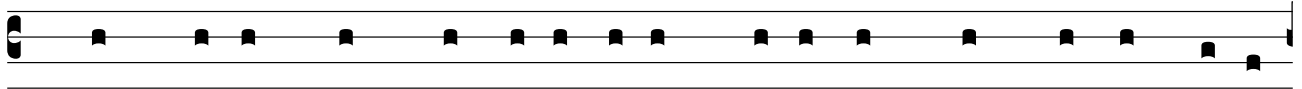
5. Pax multa diligéntibus *legem tuam*: *
et non est illis scándalum.

6. Exspectábam salutáre *tuum*, **Dómine**: *
et mandáta tua diléxi.

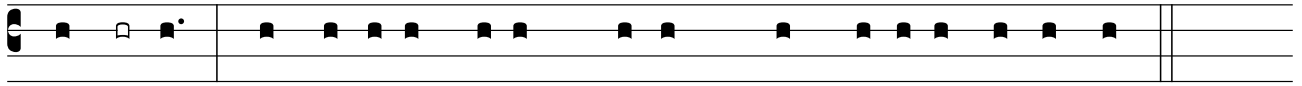
7. Custodívit ánima mea testimónia **tua**: *
et diléxit ea veheménter.

8. Servávi mandáta tua, et testimónia **tua**: *
quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Psalmus 118 - XXII

1. Appropínquet deprecá-ti-o me-a in conspéctu *tu-o*,

Dómine: * juxta elóqui-um tu-um da mihi intelléctum.

2. Intret postulátio mea in conspéctu **tu**o: *
secúndum elóquium tuum éripe me.

3. Eructábunt lábia *mea* **hymnum**, *
cum docúeris me justificatiónes tuas.

4. Pronuntiábit lingua mea elóquium **tu**um: *
quia ómnia mandáta tua æquitas.

5. Fiat manus tua *ut* **salvet** me: * quóniam mandáta tua elégi.

6. Concupívi salutáre *tuum*, **Dómine:** *
et lex tua meditátio mea est.

7. Vivet ánima mea, *et laudá*bit te: *
et judícia tua adjuvábunt me.

8. Errávi, sicut *ovis*, *quæ* **périit:** *
quæ re servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Antiphona (sine cantu - omnes genuflectunt)

Christus * factus est pro nobis obédiens usque ad mortem.

feria VI additur:

Mortem autem crucis.

sabbato additur:

Propter quod et Deus exaltávit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen.

secreto:

Pater noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris: et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo. Amen.

aliquantulum altius (sine Oremus)

℣. Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum:

Et sub silentio concluditur

Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

